

О.В. Олійник, д.е.н., проф.

В.М. Іваницький, аспірант

Державний університет «Житомирська політехніка»

Управлінський вимір ESG-звітності: концептуальні засади інтеграції у систему корпоративного обліку

Стаття присвячена дослідженню проблемних питань управлінських аспектів ESG-звітності та її інтеграції в корпоративний облік. У статті обґрунтовано доцільність інтеграції принципів ESG у стратегічний менеджмент підприємств як інструменту досягнення цілей сталого розвитку в умовах соціально-економічних трансформацій. Розглянуто особливості Директиви ЄС про звітність про корпоративний сталий розвиток, які посилюють вимоги до розкриття інформації про сталий розвиток та розширили коло компаній, до яких вони застосовуватимуться. Систематизовано та обґрунтовано можливості, які створюються для компаній, дотримуються принципів ESG, а саме: зміцнення відповідальності керівництва щодо реалізації принципів ESG, посилення взаємодії із зацікавленими сторонами, надання працівникам необхідних знань і навичок через освітні та навчальні програми, моніторинг змін у регуляторних органах, використання новітніх технологій. Сформовано концептуальні засади інтеграції ESG у корпоративний облік. Визначено основні складові цієї моделі, яка має поєднувати: інституційне сигналізування, інтегровану звітність, SEA-фреймворк для оцінки прозорості та підзвітності; АЗСГ-метод як інструмент оцінки достовірності ESG-звітування. Проведено порівняння традиційного фінансового обліку із SEA-фреймворком, визначено його переваги. У процесі реалізації концептуальної моделі ESG-Governance у системі корпоративного обліку запропоновано використовувати чотири взаємопов'язані блоки: блок вхідних факторів, блок управлінських процесів, блок результатів і блок зворотного зв'язку та коригування політик. Доведена доцільність застосування такого підходу.

Ключові слова: ESG-звітність; Governance; корпоративний облік; управлінський аспект; прозорість; підзвітність; SEA-фреймворк; АЗСГ-метод; сталий розвиток.

Актуальність теми. У сучасних умовах трансформації глобальної економіки зростає роль нефінансової звітності, що охоплює екологічні, соціальні та управлінські аспекти діяльності підприємства (ESG). Світ зіштовхується із безліччю проблем в цій царині. Тепер регуляторні органи звертають на це увагу, що призводить до зростання кількості вимог до звітності, пов'язаної з ESG у всьому світі. У межах ЄС великі компанії мають звітувати з різних нефінансових питань, включаючи екологічний та соціальний вплив, права людини та боротьбу з корупцією, згідно з Директивою про нефінансову звітність (NFRD), востаннє оновленою у 2019 році. Це стосується суб'єктів господарювання, які становлять суспільний інтерес, із кількістю працівників понад п'ятсот осіб, включаючи публічні компанії, банки та страхові організації. Крім того, Регламент ЄС про таксономію вимагає від компаній звітувати про ступінь екологічної стійкості у своїй діяльності. У 2024 році NFRD мала бути замінена Директивою про корпоративну звітність про сталий розвиток (CSRD) з метою підвищення якості, узгодженості та порівнянності корпоративної звітності про сталий розвиток у ЄС. У Великій Британії великі компанії повинні звітувати про свої викиди парникових газів, споживання енергії та заходи з енергоефективності відповідно до правил спрощеної звітності про енергію та вуглець (SECR). Це стосується всіх великих британських компаній, як державних, так і приватних, а також товариств з обмеженою відповідальністю та кваліфікованих партнерств. Водночас компанії повинні розкривати ризики, пов'язані зі зміною клімату, у своїх щорічних звітах, як того вимагає управління з фінансового контролю (FCA). Для забезпечення конкурентоспроможності українських компаній це актуально особливо, оскільки управлінська складова ESG охоплює структуру корпоративного управління, політики прозорості, антикорупційні механізми, систему внутрішнього контролю та залучення стейкхолдерів. Тому тема дослідження є актуальною і потребує досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням питань ESG-звітності займаються багато вчених, таких як: Х.Ахмад, М.Якуб, С.Бабіч, М.Житар, Б.Кодрич, Л.Корчагіна, С.Легенчук, О.Лагодієнко, Т.Завалій, Н.Павліха, О.Полінкевич та інші.

Дослідження екологічних, соціальних факторів і факторів управління, які сприяють екологічній та економічній ефективності організацій з точки зору інвестицій та стійкості, представляють у своїй статті Х.Ахмад і М.Якуб [1].

Легенчук С. та Завалій Т. глибоко проаналізували сучасні тенденції розвитку системи звітності в умовах розвитку інституційних основ діяльності підприємств на засадах сталого розвитку і вдало обґрунтували доцільність використання сигнальної теорії як ідеального пояснення взаємодії підприємства зі стейкхолдерами за допомогою розкриття ESG-звітності [2]. Вчені зазначають, що: «Інституційне сигналізування можна розглядати як стратегічний управлінський інструмент, який дозволяє через покращення взаємодії зі стейкхолдерами забезпечувати підприємству доступ до рідкісних ресурсів (природних, інтелектуальних, людських) та участь в екологічних і соціальних проєктах, зменшувати вартість залученого капіталу, покращувати інвестиційну привабливість і в цілому управляти соціальними очікуваннями щодо легітимності підприємства здійснювати свою діяльність» [2].

На важливості управлінської складової акцентує свою увагу і Н.Павліха, відмічаючи, що розробка комплексної регуляторної бази для ESG-стандартів, яка включала б чіткі вимоги до їхньої звітності та інструменти контролю за достовірністю інформації, є надзвичайно важливим і актуальним питанням [3].

У статті «Глобальні тренди та виклики впровадження ESG-стандартів у фінансові стратегії компаній: інтеграція, адаптація та оцінка ефективності» проф. М.Житар, представляє результати досліджень, які полягають у розробці рекомендацій щодо ефективного впровадження ESG-стандартів у фінансові стратегії компаній, обґрунтовуючи, що інтеграція ESG-стандартів є ключовим чинником трансформації сучасних бізнес-моделей, що забезпечує їх відповідність новим економічним реаліям і стійкість у довгостроковій перспективі [4].

Полінкевич О. обґрунтовує доцільність інтеграції принципів ESG у стратегічний менеджмент підприємств, як інструмент досягнення цілей сталого розвитку в умовах соціально-економічних трансформацій, спричинених війною в Україні, зазначаючи, що основними викликами ESG-інтеграції є відсутність єдиної системи ESG-індикаторів, додаткові витрати на звітність та аудит, опір внутрішніх зацікавлених сторін [5].

Лагодієнко О. наголошує про важливість запровадження комплексного підходу до інтеграції ESG-критеріїв у бізнес-процеси. Він зазначає: розробку системи збору та аналізу даних, стандартизацію звітності, забезпечення прозорості в управлінських та соціальних аспектах, а також формування стратегії сталого розвитку з урахуванням довгострокових перспектив [6].

Розроблені науково-методичні засади інтеграції ESG-активності в систему управління підприємством, суть яких у розробці системи ESG-блоків, зокрема: ESG-стратегія, ESG-політика, ESG-цілі, пріоритети та принципи, система ESG-індикаторів і види ESG-активності у поєднанні з ESG-звітністю і ESG-комунікацією та схеми їх інкорпорації у систему управління підприємством запропоновані Л.Корчагіною [7]. Тому тема нашого дослідження є актуальною на часі і потребує системних досліджень.

Метою статті є дослідження концептуальних засад інтеграції ESG-звітності в систему корпоративного обліку з позицій управлінського виміру.

Викладення основного матеріалу. Концепція ESG еволюціонувала з попередніх ідей сталого розвитку та відповідального бізнесу, набувши значної популярності в середині 2000-х років. Важливим кроком стала публікація звіту ООН «Who Cares Wins» у 2004 році, де вперше було введено термін «ESG» та зауважено його потенціал для покращення довгострокових фінансових показників [8]. Ця концепція ґрунтується на ідеї, що корпорації мають не лише можливість, але й відповідальність впливати на позитивні зміни у світі.

На сьогодні, ESG-підходи стали мейнстрімом, оскільки високі показники ESG створюють різноманітні конкурентні переваги для компаній. З набранням чинності більш суворих вимог до звітності ESG, компаніям варто переглянути як свою звітність ESG, так і показники в цілому. Встановлення системного підходу до управління такими питаннями допоможе раді директорів зрозуміти наслідки супутніх ризиків та скористатися можливостями, що надаються завдяки ESG. З огляду на обмежені ресурси та час, компанії повинні зосередитися на найважливіших питаннях ESG, які мають найбільший вплив на їхній бізнес та зацікавлені сторони. Компанії з вищими ESG-показниками, ймовірно, матимуть кращі фінансові показники, утримання талантів і створення довгострокової цінності. Оскільки інвестиції, спрямовані на ESG та сталий розвиток зростають, компаніям необхідно прискорити свою реакцію на вимоги інституційних інвесторів щодо прозорого та детального розкриття інформації про ESG і реагувати на регуляторні питання.

Ще одне важливе питання, відсутність послідовних етапів корпоративного розкриття інформації на міжнародному рівні перешкоджає доступу інвесторів до інформації. Існує слабе розуміння підходів рейтингових агентств ESG, частково через непрозорість детальних методологій рейтингування та конкретних метрик, що підкреслює труднощі в оцінці результатів рейтингів.

Система оцінки ESG – це можливість для зацікавлених сторін або акціонерів зрозуміти, як організація управляє ризиками та можливостями, пов'язаними зі зростаючою важливістю операційної стійкості; важливість цього стала особливо очевидною в січні 2023 року, коли набула чинності Директива ЄС про звітність про корпоративний сталий розвиток (CSRD), яка ще більше посилила вимоги до розкриття

інформації про сталий розвиток і розширила коло компаній, до яких вона застосовуватиметься [9]. Нова директива ЄС спрямована на покращення обсягу та якості звітності про корпоративну стійкість шляхом сприяння прозорому розвитку компаній через прагнення до сталого розвитку. Компанії зобов'язані готувати свій звіт про сталий розвиток на основі 12 ESRS, стандартів, що застосовуються до звітності про сталий розвиток [10]. Важливо, що ESRS 1 не визначає обов'язковий зміст, але визначає підстави, на яких компанії мають готувати свої звіти. ESRS 2 визначає загальні характеристики та інформацію, які мають розкриватися у чотирьох сферах звітності: управління, стратегія, управління впливом, ризики та можливості, а також показники і цілі [10]. Зі зростанням попиту на прозорість та підзвітність, компаніям рекомендується застосовувати комплексний підхід до звітності ESG, використовуючи сильні сторони кожної системи для отримання повної картини їхньої ESG-ефективності.

Для того, щоб бізнес-модель компанії була стійкою, варто впроваджувати стратегії, які обов'язково будуть відповідати реалізації цілей сталого розвитку. Впроваджуючи ці стратегії, компанії можуть не лише подолати поширені перешкоди, але й скористатися можливостями, що надаються завдяки зосередженню на принципах ESG, зокрема:

- зміцнення відповідальності керівництва щодо реалізації принципів ESG, що є основою для просування сталого розвитку в організації. Коли вище керівництво помітно показує приклад, воно задає тон важливості та терміновості щодо питань ESG, вбудовуючи сталий розвиток у корпоративну культуру. Ця відданість має бути всеохоплюючою, впливаючи на процеси прийняття рішень і стратегічні напрямки. Керівники повинні активно доносити своє бачення та цілі сталого розвитку, демонструючи свою відданість цінностям ESG. Такий підхід надихає працівників усіх рівнів застосовувати практики сталого розвитку, забезпечуючи інтеграцію принципів ESG у щоденну діяльність і довгострокове планування;

- посилення взаємодії із зацікавленими сторонами. Постійна взаємодія із зацікавленими сторонами, включаючи працівників, клієнтів, інвесторів та громади, є життєво важливою для розуміння їхніх занепокоєнь і очікувань щодо питань ESG. Активно слухаючи та співпрацюючи із зацікавленими сторонами, компанії можуть виявляти нові тенденції, адаптуватися до змін у очікуваннях та розробляти стратегії, що враховують занепокоєння зацікавлених сторін, тим самим посилюючи свою соціальну відповідальність;

- надання працівникам необхідних знань і навичок через освітні та навчальні програми, в яких велика увага приділена сталому розвитку та впровадженню практик ESG. Постійне навчання гарантує, що працівники розуміють важливість сталого розвитку і те, як вони можуть зробити свій внесок у досягнення цілей ESG. Сприяючи культурі навчання та постійного вдосконалення, організації можуть надати своїм працівникам можливість впроваджувати інновації та ініціативи щодо сталого розвитку, подальшим впровадженням принципів ESG у структуру компанії;

- моніторинг змін у регуляторних органах. Постійне оновлення нормативних актів та стандартів ESG є важливим для дотримання вимог і використання можливостей для лідерства у сфері сталого розвитку;

- використання новітніх технологій. Їх застосування сприяє вдалому прийняттю рішень складних проблем ESG, дозволяючи компаніям зменшити свій вплив на навколишнє середовище, покращити соціальні результати та залучати клієнтів сучасними і змістовними інструментами. Застосовуючи технологічні інновації, організації можуть підвищити ефективність, сприяти сталому зростанню та створювати цінність як для бізнесу, так і для суспільства тощо [11].

Отже, управлінська складова ESG охоплює структуру корпоративного управління, політики прозорості, антикорупційні механізми (посилюючи відповідальність та відповідність керівництва принципам сталого розвитку), систему внутрішнього контролю і залучення стейкхолдерів. Вона є важливим чинником формування довіри інвесторів, підвищує рівень обізнаності працівників у політиці сталого розвитку, сприяє впровадженню інновацій, відповідає міжнародним стандартам GRI, SASB, ISSB та вимогам Директиви CSRD ЄС.

Відповідно можна сформулювати концептуальні засади інтеграції ESG у корпоративний облік. Аналізуючи доробки вчених за цією проблематикою, варто виділити основні складові цієї моделі, яка має поєднувати:

- інституційне сигналізування, що розглядає ESG-звітність, як інструмент комунікації з ринком;
- інтегровану звітність, яка поєднує фінансові та нефінансові показники;
- SEA-фреймворк для оцінки прозорості та підзвітності, який складається із трьох блоків: соціальний облік, екологічний облік та інтеграцію з управлінням;

- АЗСГ-метод, як інструмент оцінки достовірності ESG-звітування, який через логіку «Аспект – Дія – Послідовність/Зіставність» дозволяє виявити маніпуляції і забезпечити реальну підзвітність компаній. Метод АЗСГ (Aspect–Action Analysis for Corporate Governance) з'явився у науковій літературі у 2025 р. [12]. Його розробили для того, щоб боротися із грінвошингом та підвищити прозорість оцінки ESG-даних компаній.

Варто зупинитися на двох останніх позиціях, оскільки саме вони переважно акцентують увагу на управлінському аспекті та особливостях такого обліку.

SEA-фреймворк є фундаментом для розкриття компонентів E (Environmental) та S (Social) у звітності, проте він тісно пов'язаний і з G (Governance). Завдяки SEA можна: виявити реальний вплив компанії на зовнішнє середовище; знизити ризики грінвошингу; забезпечити інвесторам і суспільству повнішу картину про діяльність бізнесу; підвищити конкурентоспроможність завдяки відповідності міжнародним стандартам (GRI, SASB, CSRD, Integrated Reporting). Якщо традиційний фінансовий облік відповідає на запитання «які економічні результати досягла компанія?», то SEA-фреймворк додає ще одне, більш комплексне: «якою ціною для суспільства та довкілля ці результати були досягнуті, і наскільки вони стійкі у довгостроковій перспективі?» (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняння традиційного фінансового обліку із SEA-фреймворком

Критерії порівняння	Традиційний фінансовий облік	SEA-фреймворк (Social & Environmental Accounting)
Мета	Відображення фінансових результатів (прибутки, витрати, активи, зобов'язання)	Відображення впливу компанії на суспільство та довкілля разом із фінансами
Часовий горизонт	Коротко- та середньостроковий (звітні періоди)	Довгостроковий (сталий розвиток, вплив на майбутні покоління)
Орієнтація	Минулі та теперішні показники діяльності	Минулі, теперішні та майбутні (прогнозовані) показники діяльності
Об'єкти обліку	Фінансові ресурси, операції, грошові потоки	Соціальні фактори (умови праці, охорона здоров'я, різноманітність та інклюзія) та екологічні показники (викиди, енергоспоживання, ресурси)
Регламентация	Стандарти бухгалтерського обліку (IFRS, GAAP, НП(С)БО)	Міжнародні стандарти нефінансової звітності (GRI, SASB, CSRD, Integrated Reporting)
Користувачі інформації	Власники, інвестори, кредитори, податкові органи	Інвестори, працівники, громади, громадські організації, органи влади, суспільство
Результат звітності	Фінансова звітність (баланс, звіт про фінансові результати, cash-flow)	ESG-звітність, інтегрована звітність (поєднання фінансових та нефінансових показників)

Джерело: сформовано авторами за результатами досліджень

Отже, SEA-фреймворк забезпечує бухгалтерський, управлінський і стратегічний облік соціальних та екологічних аспектів діяльності компанії, інтегруючи їх у систему корпоративної звітності. АЗСГ-метод у контексті ESG-звітності заснований на поетапному аналізі корпоративних даних у системі ESG-управління, де кожен компонент розглядається крізь призму трьох ключових елементів: аспект-дія-послідовність і зіставність. Оскільки АЗСГ орієнтований насамперед на управлінську підзвітність, він особливо корисний для оцінки Governance-практик, а саме: корпоративного управління, системи контролю та аудиту, етики та прозорості, оцінки ESG-ризиків, інтеграції сталого розвитку в бізнес-стратегію, відповідальності ради за ESG-показники, дотримання прав акціонерів і працівників, взаємодії з громадами, клієнтами та постачальниками. Вони показують, як саме приймаються рішення, наскільки прозорі механізми контролю, і чи відповідає компанія міжнародним стандартам доброчесного управління (OECD Principles of Corporate Governance, GRI, SASB, CSRD). Застосування цього методу дає змогу не лише перевірити якість нефінансового розкриття, а й інтегрувати ESG-метрики у систему стратегічного управління, що підвищує довіру інвесторів та інших стейкхолдерів.

Концептуальна модель ESG-Governance у системі корпоративного обліку може включати чотири взаємопов'язані блоки:

1. Вхідні фактори – регуляторні вимоги, тиск стейкхолдерів, галузеві стандарти, корпоративна культура;
2. Управлінські процеси – структура управління, політики та процедури, інтеграція ESG у стратегію, прозорість звітності;
3. Метрики Governance – показники прозорості, підзвітності, ефективності ESG-управління;

4. Результати – підвищення інвестиційної привабливості, зниження репутаційних ризиків, поліпшення рейтингів ESG.

Зворотний зв'язок забезпечує адаптацію політик та безперервне вдосконалення (рис. 1).

Інтеграція моделі в облікову систему з позицій управління дозволить удосконалити систему управлінського контролю, підвищити якість корпоративних звітів, забезпечити відповідність міжнародним стандартам та очікуванням інвесторів. ESG забезпечує вирішальну основу для оцінки сталого розвитку та підзвітності компанії.

ESG-рейтинг стає не лише зовнішнім маркером для інвесторів, але й внутрішнім інструментом управління корпоративним обліком та Governance-практиками. ESG-рейтинги Sustainalytics (ризикоорієнтований підхід), MSCI (галузевий порівняльний підхід) та Refinitiv (даночентричний підхід) можна інтегрувати у систему корпоративного обліку та Governance-практики.

Джерело: сформовано авторами за результатами досліджень

Рис. 1. Концептуальна модель ESG-Governance

Наприклад:

- у звітності можна відображати резерви та витрати, пов'язані з ESG-ризиками (наприклад, витрати на зменшення викидів, управління ланцюгом постачання). Створити ESG-комітет у раді директорів, який відповідає за моніторинг ризиків і комунікацію зі стейкхолдерами (Sustainalytics-підхід);

- інтегрувати KPI – показники по ESG у систему управлінського обліку (скорочення енергоспоживання чи зменшення плинності кадрів). Запровадити політику прозорості (наприклад, Diversity Policy, Climate Policy), які згодом відображаються у нефінансовій звітності (MSCI-підхід);

- показники з ESG-score (0–100) можна включати у систему інтегрованої звітності (Integrated Reporting <IR>). Створити систему внутрішнього аудиту ESG, що перевіряє якість даних перед публікацією у звітності (Refinitiv-підхід).

Зосереджуючись на екологічних, соціальних та управлінських факторах, компанії можуть зробити свій внесок у досягнення Цілей сталого розвитку, одночасно зміцнюючи власну конкурентоспроможність та інновації.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, визначені концептуальні підходи і запропонована концептуальна модель ESG-Governance створюють передумови для комплексного відображення управлінських аспектів у корпоративному обліку та звітності. Її впровадження сприятиме підвищенню конкурентоспроможності та стійкості бізнесу. Впроваджуючи надалі принципи ESG у свою корпоративну культуру та стратегію, компанії можуть забезпечити позитивний вплив як на суспільство, так і на навколишнє середовище, створюючи водночас довгострокову цінність для своїх зацікавлених сторін.

Список використаної літератури:

1. Ahmad H. Environmental-, social-, and governance-related factors for business investment and sustainability: a scientometric review of global trends / H.Ahmad, M.Yaqub, S.Lee // *Environ Dev Sustain.* – 2024. – № 26. – P. 2965–2987. DOI: 10.1007/s10668-023-02921-x.
2. Легенчук С.Ф. Інституційне сигналізування за допомогою ESG звітності / С.Ф. Легенчук, О.В. Олійник, Т.О. Завалій // *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу.* – 2024. – Вип. 2 (58). DOI: 10.26642/pbo-2024-2(58)-24-31.
3. Павліха Н.В. Впровадження ESG та корпоративної соціальної відповідальності у контексті циркулярної економіки: моніторинг ефективності та проблеми прозорості / Н.В. Павліха // *Економіка та суспільство.* – 2024. – № 68. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-68-22.
4. Житар М. Глобальні тренди та виклики впровадження ESG-стандартів у фінансові стратегії компаній: інтеграція, адаптація та оцінка ефективності / М.Житар // *Фінансово-кредитні системи: перспективи розвитку.* – 2025. – № 1 (16). – С. 43–55. DOI: 10.26565/2786-4995-2025-1-03.
5. Полінкевич О. Інтеграція принципів ESG у систему стратегічного менеджменту підприємств: виклики та можливості / О.Полінкевич, В.Кучеренко, В.Тринчук // *Інвестиції: практика та досвід.* – 2025. – № 14. DOI: 10.32702/2306-6814.2025.14.93.
6. Лагодієнко О. Оцінка відповідності підприємств критеріям ESG: основні виклики / О.Лагодієнко, С.Руденко, Н.Лагодієнко // *Економіка та суспільство.* – 2024. – № 66. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-66-26.
7. Корчагіна Л.Ф. Науково-методичні засади побудови механізму управління ESG-активністю на підприємстві / Л.Ф. Корчагіна // *Економіка та суспільство.* – 2023. – Вип. 52. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-52-71.
8. What is ESG? An environmental, social and governance guide for 2023 / Diligent [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.diligent.com/resources/guides/esg>.
9. Pileckaitė O. Integrating Sustainability into Corporate Financial Management / O.Pileckaitė, R.Subačienė // *Theoretical Economics Letters.* – 2024. – № 14. – P. 915–950. DOI: 10.4236/tel.2024.143048.
10. Klimato kaitos padariniai // *Climate Action.* – European Commission, 2024 [Electronic resource]. – Access mode : https://climate.ec.europa.eu/climate-change/consequences-climate-change_lt.
11. ESG Standards: Transforming Business Ethics and Sustainability [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.certa.ai/blogs/esg-standards-transforming-business-ethics-and-sustainability>.
12. Towards Robust ESG Analysis Against Greenwashing Risks: Aspect-Action Analysis with Cross-Category Generalization / K.Ong, R.Mao, D.Varshney and other // *In Proceedings of the 63rd Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics.* – Vienna, Austria : Association for Computational Linguistics, 2025. – Vol. 1 : Long Papers. – P. 14854–14879. DOI: 10.18653/v1/2025.acl-long.723.

References:

1. Ahmad, H., Yaqub, M. and Lee, S. (2024), «Environmental-, social-, and governance-related factors for business investment and sustainability: a scientometric review of global trends», *Environ Dev Sustain*, No. 26, pp. 2965–2987, doi: 10.1007/s10668-023-02921-x.
2. Lehenchuk, S.F., Oliinyk, O.V. and Zavalii, T.O. (2024), «Instytutsiine syhnalizuvannia za dopomohoiu ESG zvitnosti. Problemy teorii ta metodolohii bukhalterskoho obliku, kontroliu i analizu», *Issue 2 (58)*, doi: 10.26642/pbo-2024-2(58)-24-31.
3. Pavlikha, N.V. (2024), «Vprovadzhennia ESG ta korporatyvnoi sotsialnoi vidpovidalnosti u konteksti tsyrkuliarnoi ekonomiky: monitorynh efektyvnosti ta problemy prozorosti», *Ekonomika ta suspilstvo*, No. 68, doi: 10.32782/2524-0072/2024-68-22.
4. Zhytar, M. (2025), «Hlobalni trendy ta vyklyky vprovadzhennia ESG-standartiv u finansovi stratehii kompanii: intehtratsiia, adaptatsiia ta otsinka efektyvnosti», *Finansovo-kredytnei systemy: perspektivy rozvytku*, No. 1 (16), pp. 43–55, doi: 10.26565/2786-4995-2025-1-03.
5. Polinkevych, O., Kucherenko, V. and Trynychuk, V. (2025), «Intehratsiia pryntsyypiv ESG u systemu stratehichnoho menedzhmentu pidpriemstv: vyklyky ta mozhlyvosti», *Investytsii: praktyka ta dosvid*, No. 14, doi: 10.32702/2306-6814.2025.14.93.
6. Lahodiienko, O., Rudenko, S. and Lahodiienko, N. (2024), «Otsinka vidpovidnosti pidpriemstv kryteriiam ESG: osnovni vyklyky», *Ekonomika ta suspilstvo*, No. 66, doi: 10.32782/2524-0072/2024-66-26.
7. Korchagina, L.F. (2023), «Naukovo-metodychni zasady pobudovy mekhanizmu upravlinnia ESG-aktyvnosti na pidpriemstvi», *Ekonomika ta suspilstvo*, Issue 52, doi: 10.32782/2524-0072/2023-52-71.
8. Diligent (2023), *What is ESG?*, An environmental, social and governance guide for 2023, [Online], available at: <https://www.diligent.com/resources/guides/esg>
9. Pileckaitė, O. and Subačienė, R. (2024), «Integrating Sustainability into Corporate Financial Management», *Theoretical Economics Letters*, No. 14, pp. 915–950, doi: 10.4236/tel.2024.143048.
10. European Commission (2024), «Klimato kaitos padariniai», *Climate Action*, [Online], available at: https://climate.ec.europa.eu/climate-change/consequences-climate-change_lt
11. «ESG Standards: Transforming Business Ethics and Sustainability», [Online], available at: <https://www.certa.ai/blogs/esg-standards-transforming-business-ethics-and-sustainability>
12. Ong, K., Mao, R., Varshney, D. et al. (2025), «Towards Robust ESG Analysis Against Greenwashing Risks: Aspect-Action Analysis with Cross-Category Generalization», *In Proceedings of the 63rd Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics*, Association for Computational Linguistics, Vienna, Austria, Vol. 1. Long Papers, pp. 14854–14879, doi: 10.18653/v1/2025.acl-long.723.

Олійник Оксана Вікторівна – доктор економічних наук, професор, перший проректор Державного університету «Житомирська політехніка».

<https://orcid.org/0000-0003-2188-9219>.

Наукові інтереси:

- теорія і методологія економічного аналізу;
- сталий розвиток підприємств;
- ESG-звітність.

E-mail: oov@ztu.edu.ua.

Іваницький Віктор Миколайович – здобувач наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 071 «Облік і оподаткування» Державного університету «Житомирська політехніка».

<https://orcid.org/0009-0008-9170-5634>.

Наукові інтереси:

- проблеми теорії та практики управлінського обліку;
- сталий розвиток підприємств;
- ESG-звітність.

E-mail: Viktor.Ivanytskyi@gmail.com.

Oliinyk O.V., Ivanytskyi V.M.

Managerial dimension of ESG reporting: conceptual foundations of integration into the corporate accounting system

The article is devoted to the study of problematic issues related to the managerial aspects of ESG reporting and its integration into corporate accounting. The paper substantiates the feasibility of integrating ESG principles into the strategic management of enterprises as an instrument for achieving the Sustainable Development Goals in the context of socio-economic transformations.

The article examines the specifics of the EU Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), which has further strengthened disclosure requirements on sustainability issues and expanded the range of companies to which it applies. The opportunities created for companies adhering to ESG principles are systematized and justified, namely: strengthening managerial responsibility for implementing ESG principles; enhancing engagement with stakeholders; providing employees with the necessary knowledge and skills through education and training programs; monitoring changes in regulatory bodies; and employing advanced technologies.

Conceptual foundations for integrating ESG into corporate accounting are developed. The key components of this model are identified, which should combine: institutional signaling, integrated reporting, the SEA-framework for assessing transparency and accountability, and the A3CG-method as a tool for evaluating the reliability of ESG reporting. A comparison of traditional financial accounting with the SEA-framework is conducted, and its advantages are highlighted.

In the process of implementing the conceptual model of ESG-Governance within the corporate accounting system, it is proposed to use four interrelated blocks: the block of input factors, the block of managerial processes, the block of results, and the block of feedback and policy adjustment. The expediency of applying such an approach is proven.

Keywords: ESG reporting; Governance; corporate accounting; managerial aspect; transparency; accountability; SEA-framework; A3CG-method; sustainable development.

Стаття надійшла до редакції 09.06.2025.